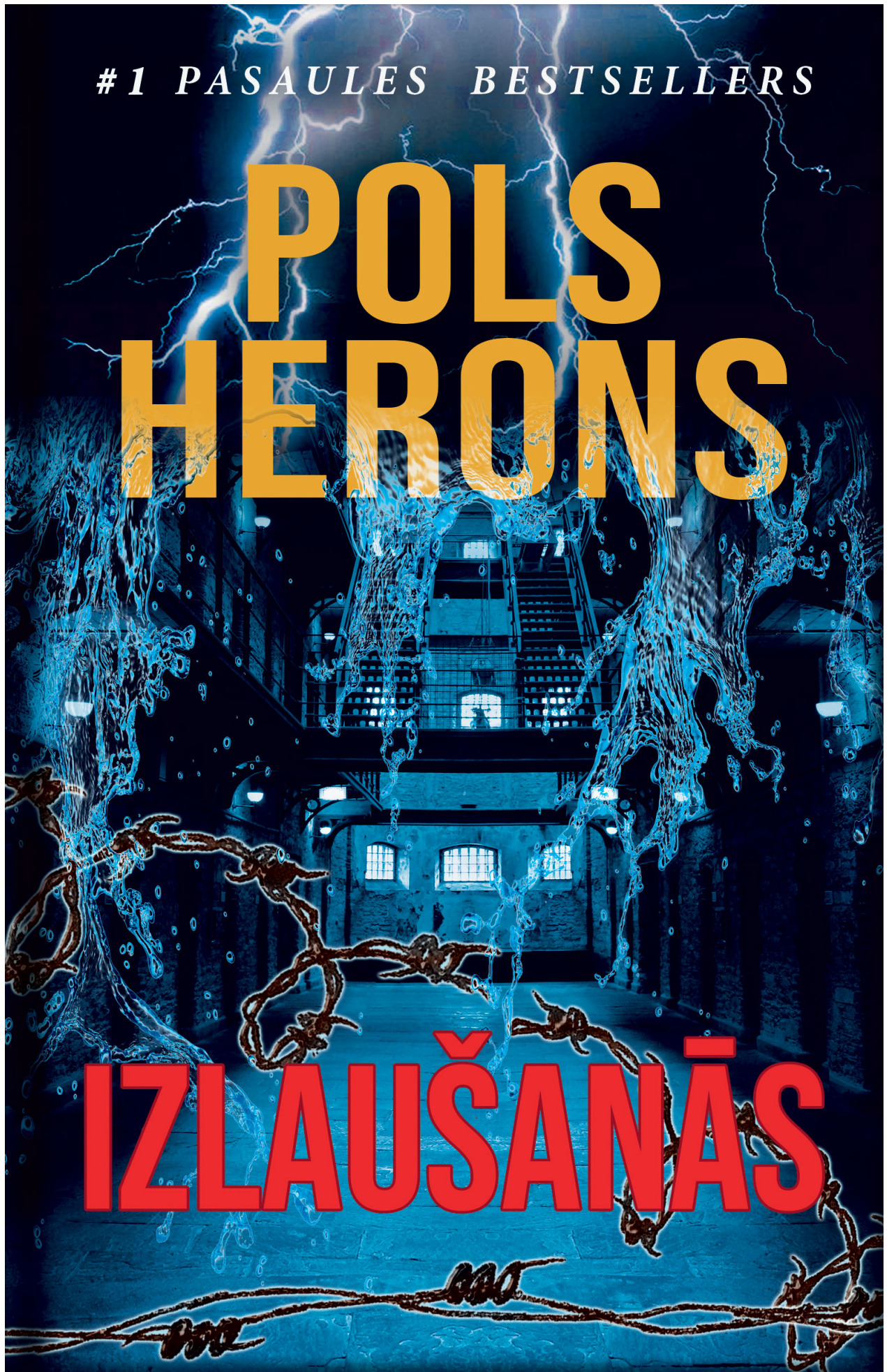

#1 PASAULES BESTSELLERS

POLS HERONS

IZLAUŠĀNĀS

**POLS
HERONS**

IZLAUŠANĀS

**PAUL
HERRON**

BREAKOUT

**POLS
HERONS**

IZLAUŠANĀS

KONTINENTS
RĪGA

UDK 821.111-3
He 735

Copyright © 2021 Paul Crilley
The right of Paul Herron to be identified as the Author of
the Work has been asserted by him in accordance with the
Copyright, Designs and Patents Act 1988.

Pola Herona romāna "Izlaušanās"
publicēšanas tiesības pieder
"Apgādam "Kontinents""

No angļu valodas tulkojusi Gunita Mežule
Vāka dizains Artūrs Zariņš
Vāka foto © Desertrose7/pixabay.com

ISBN 978-9934-25-019-4

© Tulkojums latviešu valodā,
mākslinieciskais noformējums,
"Apgāds "Kontinents"", 2021

Veltījums Džo

Mēs izdzīvojām, un nav ne mazāko šaubu, ka pēc visa pārciestā esam kļuvuši stiprāki. Un tomēr pēc pāris nodzīvotiem gadiem es tiešām rodu mierinājumu kāda izcila divdesmitā gadsimta filozofa vārdos: "Situācija var tikai uzlaboties."

Un Bellai, Keilebam un mūsu ģimenes jaunajam loceklim Kallumam. Jūs, jaunieši, sagādājat man sirmus matus, taču es tik un tā jūs visus mīlu.

KAD DIVAS VIESUĻVĒTRAS NONĀK TUVU VIENA OTRAI, TO VIR-
PUĻI VAR PIEVILKTIES UN SAPLŪST, IZVEIDOJOT DAUDZ LIELĀKU SU-
PERVĒTRU.

ŠO PARĀDĪBU DĒVĒ PAR FUDŽIVARAS EFEKTU.

Prologs

Pirms trim gadiem

Trīs vārdi. Trīs lodes.

Es pats tās izgatavoju. Atlēju no svina sajaukumā ar izkausēto Eimijas laulības gredzena metālu.

Ir arī ceturtais lode. Speciāla, domāta tikai man. Tā atrodas uz žurnālu galdiņa un mirdz pēcpusdienas saulē. Vispirms tā izskatās zeltaina, tad sarkana, un sīkie iedobumi un nelīdzenumi virsmā izgaismojas, pamazām iestājoties krēsli.

Nolūkojos uz to visu pēcpusdienu gluži kā apārstēts alkoholiķis, kurš pēta pudelītes viesnīcas minibārā. Beigu beigās nolemju atstāt lodi tur, kur tā ir. Eimijas reakcijas iztēlošanās nosver svaru kausus par labu šim lēmumam. Viņa spertu man pa pautiem par tādu iedomu vien.

Tā nu es atstāju lodi mājā, kura mums agrāk bija ko-pīga, mājā, kurā mēs cerējām izaudzināt mūsu meitu.

Mājā, kurā Eimija tika nogalināta.

Kaut kas tevi pamodina. Kaut kas... citādāks. Kaut kas tāds, kas neiederas.

Tu guli gultā, uzmanīgi ieklausoties. Automašīna ārpusē. Jenots atkritumu tvertnēs.

Tu ieskaties pulkstenī uz naktsгалdiņa: bez četrpadsmit minūtēm četri. Ak kungs, tu taču vairs nespēsi aizmigt.

Tu pasniedzies pēc Eimijas...

Viņas nav līdzās.

Tu pieskaries savandītajiem palaģiem. Vēl aizvien silti, vēl aizvien mazliet mikli no viņas sviedriem. Troksnis acīmredzot būs cēlies no tā, ka viņa devusies uz vannas istabu.

Tu pagriezies uz otriem sāniem. Gulot šajā pozā, tu vāri netraucēti saskatīt vannas istabu. Durvis ir atvērtas līdz kājai. Vannas istaba ir tukša.

Pastāv noteikumi slēpņa plānošanai. Es tos apguvu Afganistānā. Patiesībā ir vesela kaudze ar tiem noteikumiem, kas visi kopā tiek dēvēti par misijas analīzi (METT-TC) un rīcības plāna izstrādi (COA DEV). Man nav ne laika, ne piesega, ne arī cilvēkresursu, lai veiktu tādu sagatavošanos, taču visus tos sarakstus ar visiem noteikumiem var reducēt līdz četriem pamatprincipiem.

Plānošana, iesaistīšanās, rīcība un atkāpšanās.

Plānošana ir vissvarīgākā. Slēpņa stratēģija ir jāap-

sver visos sīkumos. Jāizplāno ikviena detaļa. Jāpārliecinās, ka tur nav tukšu vietu.

Nav kļūdu.

Tu pietrausies sēdus gultā. Mēnessgaisma iespīd pa logu; to aizplīvuro caurspīdīgs aizkars, kas plivinās spiedīgajā vasaras vidus vējā.

– Eimij?

Nekādas atbildes. Tu izkāp no gultas, dodies pie durvīm, izej kāpņu laukumiņā. Tu pārliecies pāri margām. Pirmajā stāvā deg gaisma. Virtuvē.

– Eimij?

Nekā.

Tu pavilcinies, un tev pakrūtē sarosās satraukums. Tu nespēj to izskaidrot, taču piepeši sajūti – kaut kas nav kārtībā. Ir noticis kaut kas slikts.

Pirmais uzdevums ir atrast piemērotu apšaušanas zonu. Vietu, kur tiks ierīkots slēpnis. Punkts, kur mērķim ir jāpalēnina gaita, ir ideāls, piemēram, straujš ceļa likums vai stāvs pakalns.

Lai kādu vietu tu izvēlētos, ir svarīgi pārliecināties, ka tā piedāvā labu patvērumu tev pašam. Tu negribi, lai tevi kāds ieraudzītu līdz brīdim, kad esi gatavs izšķirošajam šāvienam.

Tu atgriezies istabā un paķer savu policista beretu. Tu pabīdi sprūdu, noņem drošinātāju un dodies lejā pa kāpnēm. Nelielais gaitenis tev kreisajā pusē ved uz vannas is-

tabu, viesu guļamistabu un virtuvi. Dzīvojamā istaba paliek labajā pusē.

Tu apstājies, prātodams, kuru virzienu izvēlēties. Tad tu izdzirdi skaņu. Vaidu? Tu neesi pārliecināts, taču skaņa nāk no dzīvojamās istabas.

Visā visumā pacēlums tiek uzskatīts par labāko slēpņa novietojumu. Daži dabiskas izcelsmes šķēršļi, lai noturētu ienaidnieku uzbrukuma zonā, ir papildu pluss. Tas ļauj slēpņa ierīkotājam vai ierīkotājiem kontrolēt visus kontakta posmus. Es vienmēr esmu devis priekšroku pilsētvidei tieši šī konkrētā iemesla dēļ, taču šoreiz tādas iespējas nav. Šaudišanās ar M249 Maiami centrā neizbēgami piesaistīs pārāk lielu uzmanību.

Bet tā taču ir Maiami, es dzirdu jūs sakām. Pie joda, kurš te ievēros apšaudi? Protams, es to saprotu. Tomēr nevēlos uzņemties risku. Var gadīties, ka man neizdosies pabeigt darbiņu.

Vēl jums ir jāizlemj, kāda veida slēpni jūs gribat ierīkot. Sasteigtu vai pārdomātu. Sasteigtie slēpņi nav noorganizēti iepriekš. Tie nozīmē reakciju, piemēram, tad, kad jūs patrulējat un uzduraties ienaidnieka spēkiem. Ja es to darītu, es varētu vienkārši sekot tiem neliešiem līdz mājām un apšaut viņus, kad tie kāptu ārā no automašīnām. Nē. Es gribu likt viņiem ciest. Gribu ieskatīties viņiem acīs.

Es izvēlos pārdomātu slēpni.

Tādu, ko es varu izplānot. Tādu, ko varu kontrolēt.

Jau esmu ievācis informāciju, kas man ir vajadzīga,